МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

"Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського"

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

"КОНЦЕПТИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА"

(Одеса, 25-26 травня 2023 року)

Одеса -2023

УДК: 1:403:316.6(08)

К 65 Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства // Матеріали V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» (Одеса, 25-26 травня 2023 р.) 175 с.

Рецензенти:

Еременко Олександр Михайлович — доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Пальчинська Мар'яна Вікторівна — доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри психології, педагогіки та лінгводидактики Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку

Збірник матеріалів V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства, аналізують соціокультурні трансформації молодіжного соціуму, показують соціокультурні трансформації освітнього середовища та розкривають проблемні моменти культури бізнесу в умовах соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства, а також розглядають синергетику як самоорганізаційну систему у суспільстві, що трансформується Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Список використаних джерел

- 1. Deleuze G., Guattari F. Rizoma. *Dibs Fontamara*, 2010.
- 2. McLuhan M. The Gutenberg Galaxy. University of Toronto Press, 2011.
- 3. Shabanova Yu.O. Metamodernism Man in the Wordview Dimension of New Cultural Paradigm / Anthropological Measurements of Philosophical Research No 18. 2020. P. 121-131.
- 4. Van den Akker R., Gibbons A., Vermeulen T. Metamodernism: Historicity, Affect, and Depth after postmodernism. Rowman & Littlefield, 2017.
- 5. Van den Akker R. & Vermeulen T. Notes on metamodernism. Journal of Aesthetics & Culture, V 2 (1). (2010). P. 56-77.

Секція 1. Соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства

Tkachenko Catherine, PhD, lecturer at the Institute of Media and Communications, Anhui University of Finance and Economics, China

PERSONALITY FLUCTUATIONS IN SOCIETY: COEXISTENCE WITH THE OTHER

The problem of personality has always been of the key topics in philosophy, and this subject can never be exhausted, as, on the one hand, it cannot exist in isolation from society, which is constantly acquiring new characteristics, and, on the other hand, new ideas, theories and concepts arise, which introduce alternative ways to solve problems in their corresponding subject fields. The changes in the socio-cultural circumstances require new personality concepts. As it is known, Aristotle called human "Homo Politicus", and this is a very precise characterisation, because the essence of a person is formed and is shown only in a collective of their own kind. Social being is the process of actualization and development of individuals' essential skills in the context of co-existence with others, as well as the mutual exchange of these skills.

Why is the problem of identification so au goût du jour in our time? Why is it one of the central problems in phenomenology? It should be pointed out that nowadays the conflict between I and the Other became ever more problematic. We easily employ others' thoughts, meanings, concepts, making them our own, while at the same time, that which pertains to I, becomes ever more estranged

from ourselves. The I is now found outside of ourselves, and the Other – within my own Self. It is clear that the Other helps the realization of one's own originality. However, at the same time juxtaposition of I and the Other can both encourage person's identity, as well as lead to its change and destruction. Therefore, there is always a danger of losing oneself inside the Other.

There is always an element of destruction in a creative personality: by overcoming the old, a creative personality obtains new horizons, which become its more perfect forms of being. If the creative personality's purpose itself is to destroy, this is destructive creativity. Destructiveness is common for all human beings, and the main difference is in its object: whether it is other people or the person themself. On the other hand, the concept of destructiveness means atypical behaviour, which comes in conflict with the societal norms, but at the same time, which is directed at the destruction of norms and stereotypes. In nature, it is more common that an organism which is more adapted to the environment, tries to oust the less adapted one. However in the society the power of natural selection weakens, and the competition takes forms which may not be directly associated with destruction as a violent form of decomposition. At the same time, the reality of the Other, as well as the other reality, by the mere fact of their existence prompt the necessity to ensure the sovereignty of the inner world in relation to the other worlds and the other Selves.

Post-modernism actualized the problem of search for one's own identity in a certain negative sense, which bears a certain similarity to the way the activities of Sophists prompted the emergence of the classical philosophical systems of Antiquity – first of all, Plato's and Aristotle's. What we mean is the certain therapeutic effect which came as a result of works of post-modernists, and which manifested in the desire of many western intellectuals to set some ontologically meaningful statements against the post-modernist sermon. Because if a person's identity (including its cultural-historical identity) is dissolved in the arbitrarily accepted illusory ideologies, then the whole culture will dissolve, and personality along with it.

In the history of philosophical thought the historical sequence does not always correspond to the logical sequence. Phenomenology of Husserl and his followers can often answer the calls raised by post-modernism. Phenomenology tries to construct a framework in which a personality attains an ontological basis, however the phenomenological understanding of ontology is fundamentally different from the classic one. While the classical systems of the past tried to find a transcendental ground for personality (akin to Hegel's Absolute Spirit), phenomenology transfers the discourse to the plane of the problem of bodily experience. This is the real area of different people's contiguity and communication, where their inner living worlds mutually open. The meaning of human existence lies in the existence of the Other, in the study of it, which manifests already at the stage of bodily experience. The human (cultural) world emerges when the system of "I – the Other" comes into being, when

there emerges a certain inner relationship between mind-bodies of I and the Other, when the Other starts acting not as a part of the outer world, but as a mode of perception and a carrier of behaviour. The primary connection of a person with the world is done through perception, which is both the first manifestation of human subjectivity and the first step in creation of the world of culture. Therefore, an accurate perception of the outside world is impossible without the existence of the Other. The world as understood by phenomenology is a meaning which shines through the section of the experience of "Self" and the experience of the "Other", in their mutual interconnection.

Phenomenology states that it is highly important to find one's own place in this world and to clearly delineate the limits between the "Self" and the "Other", because stepping over this boundary may be dangerous for a personality.

Literature:

1. Tkachenko E., Petinova O. Co-existing with the Other in the Aspect of the Problem of Fluctuations of Personality in the Society *Studia Warmińskie*, 2022. Vol. *59*, P. 97–110. https://doi.org/10.31648/sw.8329

Бутенко Елеонора Геннадіївна, здобувачка третього (освітньонаукового) рівня вищої освіти ОНП Філософія, кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського» (Одеса).

ФІЛОСОФІЯ ЯК НАУКА В КОНТЕКСТІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Філософія ϵ формою людського мислення, та теоретичною формою світогляду. Складність, багатогранність і міждисциплінарний статус будь-якої наукової проблеми приводять до необхідності її вивчення у системі координат. Актуальність продиктована наявністю різних поглядів на цю проблематику, а також певних не розкритих положень дослідження.

Наука це добре відоме слово, яке часто вживається багатьма з нас. Однак, його розуміння є дуже неоднозначним. Для одних вона може асоціюватися, з математикою, для інших наука - це різноманітні вивчення предметів різної складності. Її здобутки можна знайти в книгах та підручниках. Але це буде лише зовнішня поверхня науки. Все, що написано, не показує наукового процесу. Складність наукового процесу, можна відчути, лише провівши власне дослідження.

Протягом багатьох років наука розвивалася нерівномірно. Одні теорії витісняли інші, спричиняючи великі революційні перетворення. Це було більш